

dele, hvis danske Beboeres aldrig opgivne Haab gennem hele Udlændighedsperioden har været igen at blive Borgere i den danske Stat og komme til at leve under dansk Lovgivning, idet Grænsen ved Kongeaalen udslettedes. Da Fredstraktatens Bestemmelser hjemlede den danske Befolkning i Sønderjylland Ret til ved en Afstemning at vedtage fremtidig Tilknøytning til Danmark, maatte det store Forberedelsesarbejde nødvendigvis straks tages op. Til at begynde med forsøgtes dette Arbejde ledet gennem Statsministeriet, men det viste sig meget snart, at det var ganske uoverkommeligt. Man maa huske, at det ikke alene drejer sig om, at dansk Lovgivning efterhaanden og saa snart som muligt skal indføres i de danske Dele af Sønderjylland, men disse Landsdeles hele Administration skal ogsaa føres ind i nye Baner. Denne gennemgribende Forandring af saavel de offentlige som de privatretlige Forhold ønskedes af den danske Befolkning i Sønderjylland gennemført saa hurtigt som muligt, men samtidig var det nødvendigt at passe paa, at der ikke skete pludselige Ændringer, der af den danske Befolkning i Sønderjylland kunde føles som Ulemper. Det viste sig derfor hurtigt, at en betryggende Ledelse af disse Anliggender vilde kræve en i Forholdene indsigtfuld Mands hele Tid og Arbejdsevne, at der med andre Ord maatte oprettes et særligt Ministerium for sønderjydske Anliggender. Hvem Ledelsen af dette Ministerium helst maatte betros, kunde der ikke være Tvivl om, naar man tog udelukkende saglige Hensyn. Det glædede mig at høre den højtærede Statsminister i Forgaars her fra denne Plads udtale sin Anerkendelse af det Arbejde, Hr. H. P. Hanssen har udført som Leder af det sønderjydske Ministerium. Ingen Anerkendelse kunde være mere velfortjent. At Hr. H. P. Hanssen er nøje inde i baade den danske og den tyske Lovgivning, kender bedre end nogen anden de politiske Forhold, Stemninger og Personligheder i de to Nabolande og raader over et enestaaende Kendskab til de danske Sønderjyders Livsvilkkaar, bestrides ikke af nogen. Gennem en Menneskealders Deltagelse i det offentlige Liv har han indsamlet just de Kundskaber, der maatte kræves af den, der med størst Indsigt skulde beklæde Stillingen som den første sønderjydske Minister, Forberederen af alle Danskes Genforening til eet Folk i det Omfang, hvori den hjemles af Fredstraktaten og Folkenes

Selvbestemmelsesret. For Historiens Dom vil Forberedelsen af Genforeningen af alle Danske til eet Folk være knyttet til H. P. Hanssens Navn.

Det er en meget knap Besked, Rigsdagen har faaet om Grundlaget for vor Ret til nu at lovgive for de sønderjydske Landsdele. Ministeriet har meddelt os, at Suveræneteten ventelig om ganske kort Tid vil blive overført til os, men det er ikke sket endnu; alligevel maa vi ifølge særlig Tilladelse udøve Lovgivningsmyndighed i de sønderjydske Omraader. Det er, synes jeg, ikke ganske klart. Vi maa imidlertid stole paa, at Regeringen med Hensyn til de sønderjydske Landsdele har et trygt Grundlag at gaa frem paa, og vi maa her kunne handle paa dens Ansvar, naar vi nu vedtager de foreliggende Lovforslag, om hvis Indhold der er opnaaet Enighed i Rigsdagspartiernes sønderjydske Udvalg paa et ganske enkelt Punkt nær, som her er blevet omtalt af den ærede Ordfører for de kirkelige Lovforslags Vedkommende. Vi gør det i den bestemte Forventning, at denne Lovgivning paa rette Maade varetager de berettigede Interesser baade for Danmark og for de sønderjydske Landsdele. Vi maa endnu sige: Danmark og de sønderjydske Landsdele. Dette er Udtryk for den noget uklare Stilling, at vi her beskæftiger os med Lovgivning paa et Omraade, som endnu ikke er indlemmet i Danmark. Med det Ønske og i det Haab, at der ikke skal opstaa nogen fremtidig Forvirring af denne noget uklare Stilling, skal jeg derefter som Ordfører for Udvalget gøre nogle faa Bemærkninger angaaende de af den højtærede Statsminister forelagte Lovforslag.

Det første af disse er Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Lovgivningen og Forvaltningen i de sønderjydske Landsdele. Dette Forslag indeholder den Bestemmelse, at „den i de sønderjydske Landsdele gældende Ret bliver i Kraft, forsaavidt den ikke ændres ved samtidig hermed eller senere givne danske Love, eller Ændringen er en Følge af selve Indlemmelsen“. Jeg betoner dette, fordi det er en udbredt Misforstaaelse, at straks naar de sønderjydske Landsdele indlemmes i Kongeriget Danmark, bliver den i Kongeriget hidtil gældende Ret uden videre gældende ogsaa i de indlemmede Landsdele. Noget saadant kan der ikke være Tale om. Saaledes behandler man ikke en Gang et erobret Land og et undertrykt Folk, og mindst af alt kunde det falde